

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Responsa De Ivre Canonico Præsertim Novissimo

Zype, Frans van den

Antverpiæ, M. DC. XLV.

Resp. IV. Literæ Iubilæe tribuunt electionem confessarij ab Ordinario
approbati: quæritur quis hic sit?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73071](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73071)

RESPONSVM IV.

Litera Iubilæi tribuunt electionem confessorij ab Ordinario approbati: quæritur quis hic sit?

Respiciunt procul dubio literæ ad decretum Concilij *Trid.* s. 23 c. 15. itaque ad pœnitentium sæcularium, quamvis sacerdotum, confessiones audiendas nullus, nisi ab Episcopo approbatus, aut parochiale beneficium obtinens, idoneus reputatur. *per d. c. 15. de confessionibus regularium non loquitur Concilium. relinquit ergo priori iuri: scilicet ut fiant superiori regulari, aut ab eo deputato. iurisdicção enim necessaria est in consentem. d. c. 15. c. 7. s. 14. de sacr. pœn. Conc. Trid. c. omnis vtriusque. X. b. 1.*

Parochiale beneficium habens eo ipso, quo ab Episcopo institutus est, approbationem & iurisdictionem consequitur. *arg. l. 2. D. de iurisdic. om. iud.* prout etiam parochiale beneficium censetur esse, quod vicariam curam sibi incumbentem habet, & ad supplendas parochi vices tenetur. cuius adeoque possessor etiam eo ipso, quo instituitur, approbationem & iurisdictionem nancisci est censendus. utique in suos iurisdictione: approbatio autem tum parochi, tum vice-parochi etiam quoad eos prodest, qui confessorium approbatum possunt eligere, vel privilegio speciali, vel generali Iubilæi, aut simili. sed an extra parochiam an per totam civitatem, imò dioccesim approbantis? controuertitur. & verius est, respectu priuilegij pontificij, per totam dioccesim probantis eligi posse. magis dubium, an parochus alterius parochiæ illi vices suas possit committere, cum institutio beneficij

non videatur inferre vniuersalem approbationem, sed magis localem. *citati à Barbos. in Collect. DD. ad Conc. Trid. ad d. c. 15. s. 25. n. 19.* quare post dimissum beneficium rursus, respectu pontificij priuilegij approbatum manere etiam verius est parochum quondam & vice-parochum. quin etiam ut à successore deputari possit eo loco, sed non alibi. *ibid. n. 17. & 21. & seqq.* indeterminata autem approbatio per totam dioccesim approbantis porrigitur.

Multò magis parochiale beneficium censetur habere ipse Episcopus: cuius dioccesim canones sepe eius parochiam vocant; pœnitentiarius dioccesanus; & cuiusque annexa est actualis cura animarum, non habitum utique, sed exercitio prædita.

Regulares prælati iurisdictionem etiam habent in suos omnes, totamque familiam. ideoque & equites S. Ioannis Hierosolymitani, qui veri religiosi sunt, suis superioribus confiteri possunt.

Qui beneficium non habet, sine approbatione nullus idoneus reputatur, quamvis notorietate facti, & doctrina, & moribus, & prudentia sit idoneus. exigit enim Concilium pro sacra ecclesiæ politionia ipsius Episcopi censuram. quod tamen & ad ipsius vicarium extendi receptum est: & ad Capitulum Sede vacante, & Archiepiscopum suffraganei dioccesim visitantem; aliosque qui quasi Episcopalem habent iurisdictionem. utique quam spectat d. c. 15.

Adeoque & restringitur approbatio intra territorium approbantis. extra illud approbantis subditus an confiteri possit approbato? referunt decisum negatiue. quamuis parochiale beneficium habens, etiam foris suos audire possit. ut generaliter voluntaria iurisdictione extra territorium exerceri. quare & negant licere Episcopo eligere

Beneficium parochiale aut Ordinarij approbatione habens quoad seculares.

Quoad regulares deputatus à superiori reg.

Tale beneficium aut approbatio quouique se extendit.

Superiores multò magis comprehendunt decretum c. 15. s. 23. Trid.

Re ipsa idoneus sine censura Episcopi non reputatur approbatus.

Censura ut restringitur intra territorium approbantis.

7.
Quid de
electione
Episcopis
iure con-
cessa.

confessarium non subditum, si extra dioecesim confiteatur, ab illius dioecesano non approbatur. quod etiam derogat d. c. 15. privilegij. quod tamen durum videtur, cum Episcopis eiusmodi electio permittatur à c. fin. de panit. & remiss. idque non tam privilegium quam ius commune videatur, cum Corpori iuris insertum est: subiungiturque tanquam exceptio d. c. omnis: quod iubet quemlibet confiteri suo superiori. ut huiusmodi exceptio non aduersari videatur d. c. 15. cum d. c. fin. etiam deferat censuram Episcopo eligenti an prouidus sit, & discretus ille, quem elegerit: & incommodum, ob quod illa electio Episcopis concessa est, redire possit per huiusmodi restrictionem: & privilegia ferè communiter ea nominentur, quæ extra corpus iuris vagantur; & quæ speciali iure constituta sunt, speciali nota egerere videantur, ut reuocata censeantur. Omisso quod d. c. 15. regularibus permittit non approbato ab Ordinario confiteri, Episcopus autè sit in gradu perfectiori quam regularis: ideoque id ei magis permissum videri debeat. & idem c. 15. cum extendit se ad sacerdotes: clarè, non loquitur de Episcopis. tempore tamen subilæ, cuius verba seruanda sunt, quodque dum iubet confiteri approbato ab Ordinario, videtur & tali uti debere Episcopus, Zerola in prax. V. Absolut. q. 12. p. 2. post. Naur.

8.
Examen
Episcopi
nemo sub-
terfugit.

9.
Mendican-
tes præsen-
tati iniuste
reieci an
iure cle-
mentinæ
dudum ho-
die vtan-
tur.

Examen Episcopi exigit Concilium, adeo ut illud nemo possit subterfugere, quamuis palam idoneus: si quidem Episcopo necessarium videatur: aut, illius gnarus satis, perperam illud exigat, & iniuste approbatione neget. Mendicantes tamen à superioribus seculentatos, & iniuste reiectos ab Episcopo, nancisci à Pontifice seu iure ipso approbationem & iurisdictionem, est verisimile: exijs

quæ mox de Episcopo diximus: ut facultati, iure d. clementinæ competenti, in casum iniuste recusatōis, derogatum non censetur. et si consultum hodie non sit eo privilegio uti, ob Conc. Trid. s. c. 2. Vi de qua diximus in consue. can. de priuil. cons. 5. quamquæ expresse prohibitus obedire teneatur: ut ibi diximus: & à prohibito videri possit differre recusatus dumtaxat.

Approbationem verè obtineri satis est: quamuis sine scriptis, cum illa non exigat Concilium. et si alicubi decreta synodalia pro certiori politia illa exigant, verè dixi: quia si Episcopus tantum dicit causa approbet, quem credit idoneum; approbatus non potest censeri. plus valet, quod agitur, quam quod simulatè concipitur. si tamen quamuis molestia vitandæ causa probet, et si sic approbans peccet, reuera tamen valet probatio, & actus ab eo gestus, quia ecclesia non iudicat de occultis, sed sequitur palam gesta.

Et nuda quidem approbatio decreto d. c. 15. satisfacit, non tamen tribuit iurisdictionem: si non ea mens sit approbantis, cui nuda approbatio tribuitur, de consensu parochi audire potest confessiones: cui insuper iurisdictione, etiam sine illius assensu approbatio & iurisdictione perpetua est, & ut gratia, non expirat per mortem concedentis: dum satisfactum est semel decreto d. c. 15. quantum non reuocatur, ideoque approbatus, qui aliò migravit, & reuersus est; noua approbatione non eget. agimus autem de approbatione simplici. nam ad tempus data per illius lapsum expirat: ad certum genus personarum; ad aliud non extenditur: loco circumscripta; illius terminos non excedit: indeterminata ad moniales non porrigitur ex constitutione Gregorij XV. inc. inseruit. quæ specialem exigit approbationem simplicem dare debet Episcopus simpliciter

pliciter idoneo: vt decretum loquitur simpliciter: iurisdictionem dare non tenetur, nisi cui placitum fuerit: salua d. clementina dudum; & ratione cap. fin. X. de off. Archipres. in verb. quia & si valde idoneus sit, decet tamen vt sua onera pariat, vt satisfiat plebi: & in nullo titubet ecclesiastica sollicitudo: & Concilij Trid. s. 21. c. 4. in verb. sibi tot sacerdotes ad hoc munus adiungere, quot sufficiant ad sacramenta exhibenda. &c.

12. Nulla priuilegia aut consuetudines d. c. 15. tollunt.

Necessitati examinis & approbationis non obstare Concilium voluit priuilegium, vel quamcumque consuetudinem, etiam immemorabilem. quare abrogata est illa, qua olim quilibet sacerdotes sibi inuicem confitebantur, vel parochi non approbatos substituebant: quod vltus multorum saeculorum receperat. priuilegia autem, praesertim in corpore iuris non clausa, etiam abrogata sunt, in corpore iuris clausa, iura magis hodie videntur & exceptiones, adeoque partes legum, quam priuilegia. vt diximus.

13. Approbatus regularis & quoad moniales quis?

Quoad regulares diximus per d. c. 15. nihil mutatum: vt probatione Episcopi non egeant, nisi confessarij monialium. Itaque illorum respectu probatus censendus est, qui illis, vt oportet, designatus est a superioribus regularibus. quippe illorum Ordinarijs. monialium tamen respectu videtur dicendum requiri approbatum ab Episcopo, vt diximus, ob constitutionem Gregorij XV. incip. in-scrutabili. quamuis enim vsu recepta vbique ea nondum sit, ita vt vbique obliget; tamen, quia Pontifici integrum est modum praescribere liberalitati suae, quem velit: & eadem constitutio velit omnes monialium confessarios ab Episcopis esse probatos, verisimile est Pontificem Iubilaeum concedentem; loqui quoad moniales de huiusmodi approbatione. arg. c. solite. s. verum. X. de maior. & obed.

Imò referunt declarasse Clementem VIII. vigore electionis per Iubilaeum concessae, non posse a regularibus aliquem eligi approbatum non eiusdem Ordinis. De his omnibus citatis à Barbosa in Collectan. ad Concil. Trid. d. c. 15. s. 23.

An autem durante Iubilaei tempore iterari electio confessarij, & bis obtineri gratia Iubilaei possit? negatiue responsum dicitur à Clemente VIII. & S. Congregatione. sed quantisper de eo authenticè non liquet, si non potest bis confessarium probatum quis eligere, & opera praescripta explendo bis Iubilaeum consequi: saltem est certum semel posse efficacius. c. 1. de penit. & remiss. in extrauag. commun. vbi Bonifacius VIII. post opera praescripta, & concessionem Iubilaei, vnusquisque tamen, inquit, plus merebitur, & indulgentiam efficacius consequetur, qui basilicas ipsas amplius & deuotius frequentabit. vid. Dianam. p. 1. r. 12. r. 31. & p. 2. tract. 3. r. 49. & vbi sup. c. p. 5. r. 12. resol. 28. & verius in rigore dicendum videtur Iubilaei concessionem disiunctiue pro vna vel altera septimana concessam, vna optione consumi. l. apud. D. de opt. legat. Qui semel in Iubilaeo confessus recordatur peccati reseruati omitti, ab eo potest absolui. quia posterior confessio est perfectio primae, & reseruatio semel sublata est per confessionem primam. Zerol. in prax. V. Absolutio. c. 7. p. 2.

14. Electio confessarij an iterabilis ex Iubilaeo.

RESPONSVM V.

De altari priuilegiato.

Quando illud conceditur, & praescribitur vt missa legatur de requiem, conditio implenda omnino est. Nauarr. de penit. & remiss. conf. 38. arg. legis cui fundus D. de condit. & demonstr. & per text. extrauag. vniuersit. de pen. & remiss. dum non praescribitur; satis est illam

1. An qualibet missa ad priuilegium effectum legi possit?